

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: ... *megnyit ... az új löverseny-*
tér .....

Forrás: *Világ* .....

3m

(Hely)

1925. 5. 9.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Hely

Idő

Személy

Helyszám

798.4

"1925"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

350.000 dollár költséggel, 60.000 nézőre berendezve, 612 négyzetméteres étteremmel nyílt meg az első, nagy szociális intézmény a háború óta: az új löversenyter

(A Világ tudósítójától.) Ma délután nyílt meg a Ligetnél dülön meghívott közönség előtt a Magyar Lovaregylet új budapesti versenypályája, melynek építéséhez tizenöt év előtt fogtak. A főváros tudvalevőleg 1910-ben fölmondta a régi városligeti versenypályát és helyette jóval nagyobb területet jelölt ki az új löversenypálya céljaira a Lovaregyletnek, a Kerepesi út, a Fehér út és a kőbányai alsó pályaudvar között. A Lovaregylet haladéktalanul hozzáfogott a homoksvatag planfrozásához, külön víztornyot és vízműveket állított föl, hogy mire elérkezik a felmondásban meghatározott időpont, már csak a tribünöket kelljen fölépíteni. Még a háború előtt elkészültek az istállók és a személyzet részére szükséges épületek; azonban 1914-től kezdve minden építmunka abamaradt az új löversenyterén. A kommunizmus alatt a hosszú évek gondjaival épített új löversenyter futópályáit gőzekével felszántották, azonban ezt rövidesen sikerült rendbehozni.

Annakidején a régi városligeti löversenyter építésének költségei mindössze 340.000 forintot tettek ki, ebből a pénzből azonban 1914-ben még a tribünöket sem lehetett volna felépíteni. A Lovaregyletnek 1914-ben megvolt a pénze az új pálya felépítésére, de a háborús évek felemésztették ezt a tartaléktőkét és így, amikor 1920-ban már nem lehetett tovább halasztani az új pálya üzembehelyezését, teljesen tanácstalanul állottak a magyar Jockey Club vezetői. Három évig folytak a tanácskozások, hogyan lehetne megszerezni a szükséges összeget, míg végre 1923-ban egy bankcsoport fel-

ajánlotta a Lovaregyletnek, hogy évi hat százalék ellenében 380.000 dolláros kölcsönt folyósít az új löversenyter tribünjeinek fölépítésére. 1923 őszén a közel kétfélmillió aranykoronát kitevő 380.000 dollárt a Lovaregylet már meg is kapta, azonban ekkor kitűnt, hogy ez

az összeg sem lesz elegendő és még 150.000 dollárt kellett felvennie a Lovaregyletnek a pálya építéséhez. Így azután összesen 530.000 dollárba, vagyis 2,650.000 aranykoronába került csupán az új löversenyter tribünjeinek elkészítése. Az építési munkálatokat Wellisch Andor és Münnich Aladár építész-mérnökök vezették.

Az első hely tribünjének mintaképét nem hiába a párizsi és epsomi tribünökben keresték, ma kétségkívül a budapesti pálya tribünjei a világ legmodernebb ilyenmű épületei. Még mintaképeiket is messze maguk mögött hagyják a budapesti új tribünök, hiszen a technika haladásával, különösképpen a vasbeton-építészlet fejlődésével, egészen új lehetőségek nyíltak az építészlet előtt. A régi városligeti löversenyter egyszerű téglából és vasgerendákból álló, lépcsőzetesen emelkedő, kéttornyú tribünjétől eltérőleg, az új löversenyter nagy tribünje kétemeletes, hatalmas építmény. A két emeletet nem szabad azonban úgy érteni, mint hogyha a tribün két emelet magas volna, hiszen az új löversenypálya első helyének tribünje magasabb lesz, mint bármelyik budapesti hatemeletes bérpalota. A tribün első emeletének javarészét a páholyok és a klubtagok részére fentartott helyek foglalják el, míg a fölötte emelkedő má-

sodik emelet teljesen a nézőtér rendelkezésére áll. Az eredeti tervek szerint az udvari páholy és a klub-páholy külön épületben nyerne elhelyezést, azonban a mostani gazdasági viszonyok ennek a tribünnek a felépítését lehetetlenné tet-

ték. A tribünöket körülbelül hatvan méteres szélességgel választja el az egyenként ötven-ötven méter széles három versenypályától, úgyhogy az új budapesti löversenyterén hatvan ezer ember találhat kényelmesen elhelyezést. A második hely tribünjén hivatalosan hater ezer ülőhely van, ez azonban azt jelenti, hogy tízenkétezer ember is kényelmesen elfér rajta.

A pálya belsejében fekszik a régi harminckrajaáros hely, de itt nincsenek tribünök, hanem csupán a talajt töltötték úgy föl, hogy még innen is mindenki kényelmesen nézhesse a versenyeket. A pálya közepén fekvő harmadik helyre a közönség nem a futtató gyepeken keresztül jut be, hanem hatalmas alagúton át, hogy a nehezen gondolható gyepet ne tegyék tönkre. A versenyeket három különböző pályán fogják futni: 1300 méterig egyenes pályán, 1600 méterig L-alakú pályán, azon túl pedig körpályán. Egy-egy pálya szélessége ötven méter, tehát nagyobb, mint bármelyik eddigi versenypályáé. Ötven méteres pályán kényelmesen elfér akár negyven ló is egymás mellett, úgyhogy a budapesti új löversenyter lesz a világ legmodernebb versenypályája.

Az első hely tribünjének belsejében hatalmas helyiségek állanak a versenyegylet rendelkezésére, hiszen itt nyertek elhelyezést a mázsálók, a lovasok öltözői, a hatalmas vesztibül, a beülő nyíló ruhatárak, a postahivatal, a tízezer

ember ellátására képes konyha, borpince, rak-tárak, liftek, igazgatósági és titkári szobák, valamint az első hely totalizátorjei is.

Az első hely tribünje 84 méter hosszú és 33 méter széles, magassága pedig 20 méter. A benne levő étterem 18 méter széles és 24 méter hosszú és ehhez járul még egy 10 méter széles és 18 méter hosszú terasz, úgyhogy tízezer ember kényelmesen étkezhetik az új löversenyterén. A közlekedés problémáját nem sikerült megoldania a Lovaregyletnek a mai napig sem, úgyhogy a versenyekre igyekvők kénytelenek a vasúti töltéseknél várakozni, ha a sorompó történetesen le van engedve. Miután éppen a versenyek kezdetén legsűrűbb a forgalom a vonalon az új löversenypálya mellett, kétségtelen, hogy emiatt komoly nehézségek lesznek a jövőben.

A mai megnyitó-ünnepélyen Csekonics Gyula gróf, a Magyar Lovaregylet elnöke, mutatta be a meghívott közönségnek az új versenypályát és beszédében kiemelte, hogy mindenkit meghívott a versenypálya megnyitására, aki csak a legcsekélyebb érdeklődést is mutatott ezirányban, azonban nem hívta meg sem a kormányt, sem a főváros képviselőit, mert ezek soha semmi megértést nem mutattak a nagy mű iránt.

Tényleg, komoly szemrehányás illeti meg a kormányt és a fővárost, hogy nem adott a löversenyter felépítésére egy fillért sem. Csekonics gróf joggal haragszik. Mert az csak nem méltóság, hogy még a kórházakat is be kell zárni pénzhány miatt! A lövőversenyter csak fontosabb, mint az embergondozás — legalább is a Lovaregylet szemében. A lövőversenyternek semmi köze a löversenyhez, mely csak a játékszenvedély színhelye és amely csak arra alkalmas, hogy millió és millió koronát vonjon el egyéb szükségletektől. Ennek istápolása pedig egyáltalán nem állami feladat. De ma már a lövőversenyter sem lehet az állam feladata — az elektromos gépek korszakában.